17.08.14 ഓം ശാന്തി അവ്യക്തബാപ്ദാദ മധുബൻ 05.12.78

മർജീവ ജന്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സംസ്ക്കാരം ആദ്യത്തെ സ്മൃതി പിന്നെ ആദ്യത്തെ വാക്ക്

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. സർവ്വ ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും വളരെ കുറച്ചു ആത്മാക്കൾക്കു മാത്രമേ അത്രയും ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യം ഉള്ളു. ഏതുപോലെ കുട്ടികൾ ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബയെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ബാബയും ഭാഗ്യവാന്മാരായ കുട്ടികളെ ലഭിച്ചതിൽ കുട്ടികളെക്കാൾ അധികം സന്തോഷിക്കുന്നു കാരണം ഇത്രയും കാലത്തിനു ശേഷം വേർപെട്ടു പോയ ഇത്രയും എല്ലാ കുട്ടികളെയും ലഭിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ ആവുമോ. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും വിശേഷത അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ നക്ഷത്രത്തിന്റെയും തിളക്കം, ഓരോ ആത്മാവിന്റെയും ആത്മീയത നിറഞ്ഞ ഈശ്വരീയ തിളക്കം എത്രമാത്രം ബാബക്ക് അറിയാമോ അത്രയും കുട്ടികൾ സ്വയത്തെ പോലും ഇടക്ക് മറന്നു പോകുന്നു. സർവ്വ വിഘ്നങ്ങളിൽ നിന്നും, സർവ്വ പ്രകാരത്തിലുള്ള പരിതസ്ഥിതികളിൽ നിന്നും അഥവാ തമോഗുണി പ്രകൃതിയുടെ ആപത്തുക്കളിൽ നിന്നും സെക്കന്റിൽ വിജയി ആകുന്നതിനു ഒരു കാര്യത്തിൽ നിശ്ചയവും ലഹരിയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി. അത് ഏതു കാര്യമാണ്? ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് അറിയാവുന്നതാണ്, സങ്കല്പം വരേ സ്മൃതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതുമാണ് എന്നാൽ അതിന്റെ സംസ്ക്കാര രൂപത്തിലേക്കു വരുന്നില്ല -അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്, മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്, കേൾക്കുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ഇടക്ക് മറന്നു പോകുന്നു. അതേതു കാര്യമാണ്? വളരെ പഴയ കാര്യമാണ് -ആഹാ ഈ ഞാൻ -എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്നുമുണ്ട്, പിന്നീട് മറന്നു പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മർജീവാ ജന്മത്തിലെ സംസ്ക്കാരം -ആഹാ ഈ ഞാൻ -തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ തന്റെ ജന്മത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സംസ്ക്കാരം, ജന്മത്തിന്റെ ആദ്യ സ്മൃതി, ജന്മത്തിന്റെ ആദ്യ വാക്ക് -ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവാണ്, ഇതും മറന്നു പോകുന്നു. മറവിയുടെ കളി ഇഷ്ടമാണോ. അരകല്പം മറവിയുടെ കളി കളിച്ചു -ഇപ്പോഴും ആ കളിയാണോ ഇഷ്ടം? ബ്രാഹ്മണൻ എന്നാൽ സമർത്ഥ സ്വരൂപം. സ്വരൂപത്തെ മറന്നു പോവുക -ഇതിനെ എന്താണ് പറയുക? ബാപ്ദാദക്ക് കുട്ടികളുടെ ഈ കളി കണ്ട് ദയവു തോന്നുകയാണ്, ചിരിയും വരുന്നുണ്ട്. എത്ര മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ്, എന്നിട്ട് ചെയ്യുന്നതെന്താണ്? ഇനിയും രസകരമായ മറ്റൊരു കളിയും കളിക്കുന്നുണ്ട്, അതേതാണ്? നിങ്ങൾക്കത് നല്ലതു പോലെ അറിയാം -നിങ്ങൾ തന്നെ പറയൂ നിങ്ങളെന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ചിലർ കണ്ണുകെട്ടി കളിക്കുകയാണ്, ചിലപ്പോൾ ആഹാ എന്നു പറയുന്നു ചിലപ്പോൾ അയ്യോ എന്നു പറയുന്നു -ശരി ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം, ഇതിലും രസകരമായ മറ്റൊരു കളിയുണ്ട് -ബാബയുടേതായി മാറിയപ്പോൾ, മർജീവാ ജന്മമെടുത്തപ്പോൾ ചെയ്ത ആദ്യത്തെ പ്രതിജ്ഞ എന്താണ്? ഇതും നിങ്ങൾക്ക് നല്ലതു പോലെ അറിയാം. ബാബ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യിപ്പിച്ചു നിങ്ങൾ അത് സ്വീകരിച്ചു. സ്വീകരിച്ചതിനു ശേഷം എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ബാബ പറഞ്ഞു ശൂദ്രത്വത്തിന്റെ വികാരി സംസ്ക്കാരം ഉപേക്ഷിക്കൂ -ആത്മാവിന്റെ വികാരി സംസ്ക്കാര രൂപിയായ വസ്ത്രം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി ഈശ്വരീയ സംസ്ക്കാരമാകുന്ന ദിവ്യ വസ്ത്രം അണിയിച്ചു, ശൂദ്രത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായ അശുദ്ധ ചിന്തകളും ദൃഷ്ടിയും പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി പവിത്ര ദൃഷ്ടിയും ചിന്തകളുമാകുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ ധാരണ ചെയ്തു, സർവ്വ ശ്രേഷ്ഠത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ സംബന്ധത്തിന്റെയും സമ്പത്തിന്റെയും അധികാരിയായി മാറി -ഇതും നല്ലതു പോലെ ഓർമ്മയുണ്ട്, എന്നിട്ടും പിന്നെ എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ സങ്കല്പത്തിലൂടെ പോലും ഉപേക്ഷിച്ച അതായത് ത്യാഗം ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ പിന്നീട് ധാരണ ചെയ്യാറില്ല. ഏതുപോലെ മണ്ണിൽ വീണ അഥവാ വലിച്ചെറിഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ കുലീനത്വമുള്ള കുട്ടികൾ ഒരിക്കലും എടുക്കില്ല, അതുപോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും സങ്കല്പം ധാരണ ചെയ്തു, വികാരങ്ങൾ ബുദ്ധിയിൽ നിന്നും വലിച്ചെറിഞ്ഞു. വികാരങ്ങൾ മോശമായ വസ്തു എന്നു മനസ്സിലാക്കി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു, അതിനെ ത്യജിച്ചു. പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു ഈ വിഷം ഇനി പാനം ചെയ്യില്ലയെന്ന്, അതിനു ശേഷം എന്താണ് ചെയ്യുന്നത്? വലിച്ചെറിഞ്ഞ സാധനം, ചീത്ത സാധനം, മോശമായ സാധനം, കത്തി ചാമ്പലായ അഴുകിയ വസ്തു വീണ്ടും എടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? മനസ്സിലായോ എന്തു കളിയാണ് കളിക്കുന്നതെന്ന്? ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു പോലെ കളിക്കുകയാണ്. കളി കണ്ടിട്ട് ദയവും തോന്നുന്നുണ്ട്, ചിരിയും വരുന്നുണ്ട്. എല്ലാം അറിയുന്നവരായിട്ടുണ്ട് ഇനി ചെയ്യുന്നവരാകണം. ഇപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ചെയ്യുന്നവനാകുന്നതിന്റെ വിശേഷ കാര്യക്രമം ചെയ്തു കാണിക്കൂ. സങ്കല്പത്തിലൂടെ ത്യജിച്ച മോശം സാധനങ്ങൾ സങ്കല്പത്തിലേക്കു പോലും ഇനി സ്വീകരിക്കരുത്. ചിന്തിക്കൂ എന്നിട്ട് സ്വയത്തോട് ചോദിക്കൂ -ഞാനാരാണ്, എന്തു ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്? വാക്കു നൽകിയത് എന്താണ്, ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കർമ്മമെന്താണ്? വാക്കു നൽകിയത് എന്താണ്, പൂർത്തീകരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്താണ്? തന്റെ സ്വമാനത്തിന്റെ, ശ്രേഷ്ഠ

സ്മൃതിയുടെ, ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിന്റെ സമർത്ഥ സ്വരൂപമാകൂ. പറച്ചിൽ എന്താണ്, പ്രവർത്തി എന്താണ്? ഇങ്ങനെയുള്ള രസകരമായ കളികൾ നിർത്തൂ. ശ്രേഷ്ഠ സ്വരൂപമായി, ശ്രേഷ്ഠ പാർട്ടുധാരിയായി മാറി ശ്രേഷ്ഠതയുടെ കളി കളിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള സമ്പൂർണ്ണ ആഹൂതി ചെയ്യുന്ന സങ്കല്പമെടുക്കൂ, അപ്പോൾ പരിവർത്തന സമാരോഹം ഉണ്ടാകും. ഈ സമാരോഹത്തിന്റെ തീയതി സംഘടിത രൂപത്തിൽ നിശ്ചയിക്കൂ. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള ദൃഢ സങ്കല്പധാരിയായ, സങ്കല്പത്തിലും സ്വരൂപത്തിലും സമാന മൂർത്തിയായ, എല്ലാം അറിയുന്നവരും ചെയ്യുന്നവരുമായ, ഓരോ കർമ്മത്തിലൂടെയും സ്വയത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും ബാബയുടെ പ്രത്യക്ഷതയും തെളിയിക്കുന്ന സർവ്വശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

ദാദിമാരോട് :-

ബാബ കുട്ടികൾ വിളിക്കുമ്പോൾ തന്നെ വരുന്നു. കുട്ടികൾ എന്താണോ ആജ്ഞാപിക്കുന്നത് അതു മാനിക്കുന്നു എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം തിരിച്ചു പോകുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കൂടെ കൊണ്ടു പോകണം. കുട്ടികൾ കൂടെ തന്നെയുണ്ട്. എന്നാൽ എന്തു കൊണ്ടു പോകും? ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ദൃഢ സങ്കല്പത്തിന്റെ അന്തിമ ആഹൂതി കൂടെ കൊണ്ടു പോകും. യജ്ഞത്തിന്റെ പ്രസാദം അന്തിമ ആഹൂതിയാണ്. യജ്ഞത്തിന്റെ രചന സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ സാകാരനിലൂടെ നടന്നു -ബ്രഹ്മാവ് തന്റെ പാർട്ട് അഭിനയിച്ച് ബ്രാഹ്മണർക്ക് യജ്ഞത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം കൊടുത്തു, യജ്ഞത്തിലെ വിശേഷ പ്രസാദം ബാപ്ദാദ എടുക്കും. ആരെങ്കിലും കൂടിക്കാഴ്ചക്കു വന്നാൽ അവർക്കു പ്രസാദം കൊടുക്കാറുണ്ട്. ബാപ്ദാദയും പ്രസാദം കൊണ്ടു പോകും. ഈ പ്രസാദം കൊടുക്കുക എന്നാലർത്ഥം വിശ്വ പരിവർത്തനം നടക്കണമെന്നാണ്. ഈ ശിവരാത്രിക്കു സേവനത്തോടൊപ്പം, സേവനത്തിലൂടെ അന്യ അനേകം ആത്മാക്കൾക്ക് പരിചയം ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, എന്നാൽ ഒപ്പം തന്നെ ഇങ്ങനെ സങ്കല്പമെടുക്കൂ പരിചയം കൊടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ബാബയുടെ തിളക്കം കാണുന്നതിന്റെയോ അനുഭവപ്പെടുന്നതിന്റെയോ പ്രസാദം കൂടി കൊടുക്കുമെന്ന്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചടങ്ങു നടക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് പ്രസാദം കൊടുക്കുന്നിടത്തേക്ക് എല്ലാവർക്കും ആകർഷണം ഉണ്ടാകും. ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ ആളുകൾ സ്വാഭാവികമായും പ്രസാദം കൊടുക്കുന്ന ആളിന്റെ ആകർഷണത്തിൽ വരും. അങ്ങനെയൊരു ലക്ഷ്യം വച്ച് വായുമണ്ഡലം തയ്യാറാക്കൂ. തന്റെ സമർത്ഥതയുടെ ആധാരത്തിൽ അസമർത്ഥ ആത്മാക്കളോട് വിശേഷ ദയയുടെ സങ്കല്പത്തിന്റെ ആകർഷണത്തിലൂടെ പ്രാപ്തിയുടെയും അനുഭൂതിയുടെയും പ്രസാദം വീതിക്കൂ. ഒപ്പം തന്നെ മഹാവീരന്മാരുടെ വിശേഷ ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കി, ദൃഢ സങ്കല്പത്തിലൂടെ എല്ലാം അറിയാവുന്നവരുടെയും ചെയ്യുന്നവരുടെയും സാക്ഷാത് സ്വരൂപമായി മാറി കാണിക്കൂ. തല പോയാലും ധർമ്മം വെടിയില്ല എന്നു പറയുന്നതു പോലെ പ്രവർത്തിച്ചു കാണിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള ധാരണ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്തു തന്നെ സാഹചര്യങ്ങൾ വന്നാലും, മായയുടെ മഹാവീര രൂപം മുന്നിൽ വന്നാലും ധാരണ വിട്ടു പോകരുത് -ഏതുപോലെ തുടക്കത്തിൽ പരസ്പരം പുരുഷാർത്ഥത്തിനു ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. ദൈവീക സംഘടനയും ഉണ്ടായി, ഇനിയിപ്പോൾ ഏതു പാർട്ടിയാണ് ഉണ്ടാക്കുക?

ഈ ശിവരാത്രിയിൽ പാണ്ഡവരും ശക്തികളും രണ്ടു കൂട്ടരും വിശേഷ ഗ്രൂപ്പുണ്ടാക്കണം, അതു വിഘ്ന വിനാശക ഗ്രൂപ്പായിരിക്കണം. ഈ പ്രസാദം ബാപ്ദാദ കൊണ്ടു പോകും. യജ്ഞത്തിന്റെ ആഹൂതിയുടെ സുഗന്ധം ദൂരത്തേക്കു പരക്കും. അപ്പോൾ ബാപ്ദാദയും സാകാര വതനത്തിൽ നിന്നും സൂക്ഷ്മ വതനം വരെ യജ്ഞത്തിന്റെ വിശേഷ സുഗന്ധത്തിന്റെ ഗന്ധം കൊണ്ടു പോകും, അങ്ങനെയുള്ള പ്രസാദം തയ്യാറാക്കൂ. കൂടെ എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുപോവുക തന്നെ ചെയ്യും. ഈ ആഹുതി പോകുവാനുള്ള ഗേറ്റ് തുറക്കും. ഇപ്പോൾ ഇത്രയും സംഖ്യ വർദ്ധിച്ച സ്ഥിതിക്ക് പോകുവാനുള്ള ഗേറ്റ് തുറക്കുക തന്നെ വേണം. അപ്പോൾ ഗേറ്റ് തുറക്കുന്നവർ ആരൊക്കെയാണ്? ബാബ ഒറ്റക്ക് ഒന്നും ചെയ്യില്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും ഒറ്റക്ക് എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? ഇപ്പോഴും ഒറ്റക്കല്ല, (കുട്ടികൾ പരസ്പരം സംസാരിക്കുന്നു,ബാബ ഒറ്റക്കു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു എന്ന്). ആദ്യം ബാപ്-ദാദ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചുണ്ട്. ഒരിക്കലും ഒറ്റക്കാകുന്നില്ല. കുട്ടികളും ഉണ്ട് -നിങ്ങൾ കൂടെയില്ലേ? വാക്കു തന്നതെന്താണ്? കൂടെ കഴിയും, കൂടെ പോകും, കൂടെ കഴിക്കും, കുടിക്കും -ഈ വാക്കു നിലവിൽ ഉണ്ടല്ലോ അല്ലേ. അതോ വാക്കു മാറിയോ? ഇപ്പോഴും അതേ വാക്കു നിൽക്കുന്നു മാറിയിട്ടില്ല. ബാബ പോയി, അങ്ങനെയല്ല. സാകാരത്തിൽ അല്പ സമയത്തെ സാകാര കൂട്ട് മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു അതും കുറച്ചു പേരുടെ കൂടെ മാത്രം. ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും കൂടെയുണ്ട്. സാകാരത്തിൽ പല പ്രകാരത്തിലുള്ള ബന്ധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ നിർബന്ധനനാണ്,

ഒന്നുകൂടി തീവ്രഗതിയായിരിക്കുന്നു – ബാബയെ വിളിച്ചു ബാബ ഹാജരായി. മോഹത്തിനും ഉപരിയായി –ബലിയാകണം. ബലിയായി കഴിഞ്ഞാൽ മോഹം അതിൽ ഒരു അഞ്ചലി മാത്രം. ഇപ്പോൾ കൂടെ കഴിയും കൂടെ നടക്കും. ഇന്നു മാത്രം എന്തിന്, സദാ കൂടെ നടക്കും. ശരി എങ്കിൽ ഇനി പ്രസാദം തയ്യാറാക്കൂ. പാണ്ഡവർ എന്തു ചെയ്യും? ബക്കറീദ് (ബകറി ഈദ്) ചെയ്യൂ, എന്തെങ്കിലും ചെയ്തു കാണിക്കൂ. നോക്കട്ടെ പാണ്ഡവരുടെ ഗ്രൂപ്പാണോ ശക്തികളുടെ ഗ്രൂപ്പാണോ മത്സരത്തിൽ മുന്നേറുന്നതെന്ന്. ബക്കറീദ് ആഘോഷിക്കൂ അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഈദ് ആഘോഷിക്കൂ, മേ മേ (ഞാൻ ഞാൻ) ത്യജിക്കൂ –ഇതിനെയാണ് ഈദ് ആഘോഷിക്കുക എന്നു പറയുന്നത്. ഇനി നോക്കട്ടെ എന്തു പ്രസാദമാണ് തയ്യാറാക്കുന്നതെന്ന്. പാണ്ഡവരാണോ തയ്യാറാക്കുന്നത് അതോ ശക്തികളാണോ തയ്യാറാക്കുന്നത് അതോ രണ്ടു കൂട്ടരും തയ്യാറാക്കുമോ? ശരി.

യു പി സോൺ വിശേഷ ഭാഗ്യശാലിയായിരിക്കുന്നു –യു പി യുടെ വിശേഷതയാണ് –"ഭാവന" യുള്ള ഭൂമിയാണ്. ഭക്തിയുടെ ഭാവന കൂടുതലാണ്. അത്രയും ഭാവനയുള്ള ഭൂമിയായതുകൊണ്ടാണ് ഭക്തിയുടെ ഫലം നൽകുവാൻ ഈ ഭൂമി നിമിത്തമായി തീർന്നത്. മറ്റു സോണുകളേക്കാൾ കൂടുതൽ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങൾ ഉള്ളതും യു പിയിലാണ് –അപ്പോൾ യു പി യുടെ ഓർമ്മചിഹ്നമായ ഭൂമിക്കു വീണ്ടും വിശേഷമായ ഓർമ്മ നൽകൂ. വളരെ വിസ്താരമുണ്ട് യു പിക്ക്. വിസ്താരത്തിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ബീജം വിതച്ച് ബാബയുടെ കല്പം മുൻപത്തെ പൂന്തോട്ടം ഒന്നുകൂടി തയ്യാറാക്കൂ. യു പിയുടെ ഭൂമി ഫലഭൂയിഷ്ടമാണ് അതുകൊണ്ട് കുറച്ചു കൂടി വലിയ പൂന്തോട്ടം തയ്യാറാക്കുവാൻ സാധിക്കും –എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും ജ്ഞാനഗംഗ ഒഴുകികൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. നദിയുടെ മഹത്വവും യു പിയിലാണുള്ളത് –സ്നാനത്തിനു മഹത്വവും ഇവിടെയാണുള്ളത്. സ്ഥൂല സ്നാനത്തിനു ഇവിടെ മഹത്വമുള്ളതു പോലെ നാലു ഭാഗത്തേക്കും ജ്ഞാനസ്നാനത്തിന്റെ മഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കൂ. യു പിയുടെ മഹത്വമാണ് –മഹാനാണ് അല്ലേ. നിയമപൂർവ്വമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ തീർത്ഥസ്ഥാനത്തിന്റെ ആദിയും യു പി യിൽ നിന്നുമാണ്. നിയമപൂർവ്വമായ നിമന്ത്രണാർത്ഥം കാൺപൂറിലെയും ലഖനൗ വിലെയും ആത്മാക്കൾ നിമത്തമായി. ഡൽഹിയിൽ മാതാക്കളുടെ മാത്രം നിമന്ത്രണമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. നിയമപൂർവ്വമായ നിമന്ത്രണം കാൺപൂറിന്റെയും ലഖനൗവിന്റെയുമായിരുന്നു. ഡൽഹിയുടെ മഹിമ വേറേയാണ്, യു പിയുടെ മഹിമ വേറേയാണ്. മഹാനത വളരെ അധികമുണ്ട്, ഇനി എത്രമാത്രം മഹാനത പാടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ അപ്രകാരം മഹാൻ കാര്യം ചെയ്തു കാണിക്കൂ. ഇതുവരെ ഒരു സോണും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത വിശേഷമായ ഒരു കാര്യം ചെയ്തു കാണിക്കൂ –ഓരോ സോണും ഇപ്പോൾ പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ കൊണ്ടുവരണം. മേളകൾ നടന്നു, സമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു –ഇനി എന്തെങ്കിലും പുതിയ രൂപരേഖ ഉണ്ടാക്കൂ –അതു കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കണം ഇങ്ങനെ ഒന്ന് കേട്ടിട്ടില്ലല്ലോ, കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന്.

ആഗ്രാ സോണുമായി കൂടിക്കാഴ്ച:–

സദാ തന്റെ ഭാഗ്യത്തെ ഓർമ്മിച്ച് സന്തോഷമായിട്ടാണോ ഇരിക്കുന്നത്? ആഹാ എന്റെ ഭാഗ്യം എന്ന പാട്ട് സദാ മനസ്സിൽ മുഴങ്ങുന്നുണ്ടോ? ആഹാ ബാബ, ആഹാ ഡ്രാമ, ആഹാ എന്റെ പാർട്ട് –സദാ ഈ സ്മൃതിയിൽ ഓരോ കാര്യവും ചെയ്ത് ഇങ്ങനെ അനുഭവം ചെയ്യാറുണ്ടോ –കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടും കർമ്മത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാണെന്ന്, സദാ ജീവന്മുക്തമാണെന്ന്. സത്യയുഗത്തിൽ ജീവന്മുക്തിയുടെ സമ്പത്ത് പ്രാപ്തമാവുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവൻ ബന്ധന സ്ഥിതിയിൽ ലഭിക്കുന്ന ജീവന്മുക്ത സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം സത്യയുഗത്തിലേതിനേക്കാൾ എത്രയോ വലുതാണ്. ഇപ്പോൾ തന്റെ ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ ബലത്തിലൂടെ ജീവന്മുക്ത അവസ്ഥയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ അതോ ഇപ്പോഴും ജീവൻ ബന്ധനത്തിലാണോ? ബന്ധനങ്ങളെല്ലാം സമാപ്തമായി, ജീന്മുക്തമായി. എന്തു തന്നെ സംഭവിച്ചാലും ജീവന്മുക്തമായിരിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാം ഒരു കളിയായി അനുഭവപ്പെടും, പരീക്ഷയായിട്ടല്ല കളിയായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. ശരീരത്തിനു അസുഖം വന്നാലും –മായയുടെ അനേക പ്രകാരത്തിലുള്ള യുദ്ധമുണ്ടായാലും കളിയായി അനുഭവപ്പെടണം. കളിയിൽ ദുഖമില്ല, കളി കളിക്കുന്നത് മനോരഞ്ജനത്തിനു വേണ്ടിയാണ്, ദുഖിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല. കളിയെന്നു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ജീവന്മുക്ത സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവമുണ്ടാകും. ജീവന്മുക്തരാണോ അതോ ജീവൻ ബന്ധനസ്ഥരാണോ? ശരീരത്തിന്റെയോ സംബന്ധത്തിന്റെയോ യാതൊരു ബന്ധനവുമുണ്ടാകരുത്? ഇത് കളിയിൽ–കളിക്കാർ അവരവരുടെ കടമ നിറവേറ്റുകയാണ്. കടമ നിറവേറ്റുന്നതിന്റെയും ഒരു കളി നടക്കുകയാണ്. നിർബന്ധന ആത്മാവിനു മാത്രമേ ഉയർന്ന സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കൂ. ബന്ധനമുള്ളവർ താഴെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു തന്നെയിരിക്കും, ബന്ധനമില്ലാത്തവർ മുകളിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എല്ലാവരും ബന്ധനത്തിന്റെ കൂട് പൊളിച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ബന്ധനം തന്നെയാണ് കൂട്. അപ്പോൾ ബന്ധനങ്ങളുടെ കൂട് പൊളി

ച്ചിരിക്കുന്നു. കടമ നിറവേറ്റുന്നതും നിമിത്ത മാത്രം നിറവേറ്റുകയാണ്, മോഹത്തോടുകൂടിയല്ല –അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പറയാം നിർബന്ധനരെന്ന്. ട്രസ്റ്റി ആയിട്ടാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിൽ നിർബന്ധനരാണ്. എന്തെങ്കിലും എന്റേയുണ്ടെങ്കിൽ കൂട്ടിനകത്ത് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ഇപ്പോൾ കൂട്ടിലെ മൈനയല്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മൈനയാണ്. ആരംഭ കാലത്തെ പാട്ടുണ്ടല്ലോ കൂട്ടിലെ മൈനയെന്ന്....ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാരായി. എല്ലാവരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പറക്കുന്നവരാണ്. കൂട്ടിലെ മൈനയിൽ നിന്നും മാലാഖയായി മാറി. ഇപ്പോൾ എങ്ങും ഒരല്പം പോലും ബന്ധനമുണ്ടായിരിക്കരുത്. മനസ്സിന്റെ ബന്ധനവും പാടില്ല. എന്തു ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും, ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട് പക്ഷെ നടക്കുന്നില്ല ....ഇതെല്ലാം മനസ്സിന്റെ ബന്ധനങ്ങളാണ്. ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും നടക്കുന്നില്ലയെങ്കിൽ അത് ദുർബ്ബലതയല്ലേ. ഈ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായവരെ പറയാം നിർബന്ധനരെന്ന്. ബാബയുടെ കുട്ടിയായി മാറി, കുട്ടി എന്നാലർത്ഥം സ്വതന്ത്രർ. അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത് വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതമാണ് ഏറ്റവും നല്ല ജീവിതമെന്ന്. നിങ്ങളാരാണ്? കുട്ടികളാണോ അതോ വൃദ്ധരാണോ? കുട്ടിയാണെങ്കിൽ ബന്ധനമുക്തരാണ്. സ്വയത്തെ കഴിഞ്ഞു പോയ ജീവിതത്തിലെ ആളെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ ബന്ധനമുണ്ട്, മർജീവ ആയെങ്കിൽ നിർബന്ധനരാണ്. കുമാരനാകട്ടെ വാനപ്രസ്ഥിയാകട്ടെ എല്ലാവരും കുട്ടികളാണ്. എല്ലാവർക്കും ഒരു കാര്യമേ ബാബ നൽകിയിട്ടുള്ളു "ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ, സേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ ", സദാ ഈ കാര്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കൂ.

സ്ഥാപനയുടെ കാര്യത്തിൽ ആദി മുതൽ ഏതു ആത്മാക്കളാണോ സഹയോഗിയായിട്ടുള്ളത്, അവരുടെ വിശേഷ സഹയോഗം ഡ്രാമ അനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ പ്രാപ്തമാവുക തന്നെ ചെയ്യും. ഗ്യരന്റിയാണ്. ബാപ്ദാദ ഇവിടുത്തെ ഇവിടെ തന്നെ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നുമുണ്ട് ഭാവിയിലേക്കു വേണ്ടി സ്വരൂപിക്കുന്നുമുണ്ട്.

വരദാനം– അവിനാശിയും പരിധിയില്ലാത്തതുമായ അധികാരത്തിന്റെ സന്തോഷം അഥവാ ലഹരിയിലൂടെ സദാ നിശ്ചിന്തരായി ഭവിക്കൂ!

ലോകർ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് അധികാരം നേടുന്നത്, നിങ്ങൾക്കാണെങ്കിലോ യാതൊരു പരിശ്രമവുമില്ലാതെ അധികാരം ലഭിക്കുന്നു. കുട്ടിയാവുക എന്നാലർത്ഥം അധികാരം എടുത്തു. " ആഹാ ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠ അധികാരി ആത്മാവ്, ഈ പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരത്തിന്റെ ലഹരിയിലും സന്തോഷത്തിലുമിരിക്കുമെങ്കിൽ സദാ നിശ്ചിന്തരായിരിക്കും. എവിടെയാണോ നിശ്ചിന്തത ഉള്ളത് അവിടെ നിശ്ചയമുണ്ടായിരിക്കും. തന്റെ എല്ലാ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും ബാബക്കു നൽകുമെങ്കിൽ എല്ലാ ചിന്തകളിൽ നിന്നും മുക്തരാകും.

സ്ലോഗൻ:– ഉദാരചിത്തരും വിശാല ഹൃദയരുമാണ് ഏകതയുടെ ശില്പികൾ.